

Brussel, 12.12.2018
SWD(2018) 487 final

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE

SAMENVATTING VAN DE EFFECTBEOORDELING

bij

**Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de invoering van bepaalde voorschriften voor betalingsdienstaanbieders
en**

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 904/2010 wat betreft maatregelen ter versterking van de administratieve samenwerking om btw-fraude te bestrijden

{COM(2018) 812 final} - {COM(2018) 813 final} - {SEC(2018) 495 final} -
{SWD(2018) 488 final}

Samenvatting

Effectbeoordeling van het voorstel voor een verplichte doorgifte en uitwisseling van voor de btw relevante betalingsgegevens

A. Behoeftte aan actie

Waarom? Wat is het probleem?

Het probleem betreft de btw-fraude in e-commerce. De btw-derving bij grensoverschrijdende b2c-leveringen van goederen in de hele EU wordt jaarlijks op ongeveer 5 miljard EUR geraamd. Er zijn geen EU-brede ramingen van btw-fraude met grensoverschrijdende b2c-diensten, alleen sectorale bewijzen op het gebied van uitzendingen en onlinespellen. Als de EU geen maatregelen neemt, zullen dit soort gederfde inkomsten door de groei van de e-commerce waarschijnlijk toenemen. De belastingdiensten van de lidstaten zien zich bij de btw-fraude in e-commerce voor een grote uitdaging gesteld, omdat zij maar weinig informatie hebben om de onlinebedrijven te identificeren, vooral wanneer die bedrijven in een ander land zijn gevestigd. De informatie die nodig is voor het vaststellen van de btw-verplichtingen, is in het bezit van derde partijen (zoals betalingsdienstaanbieders), die vaak in een ander rechtsgebied zijn gevestigd. De belastingdiensten beschikken niet over de administratieve capaciteit om de enorme hoeveelheid informatie die nodig is om de btw-fraude in e-commerce te controleren en te bestrijden, te verwerken en onderling uit te wisselen. De btw-fraude in e-commerce schaadt de begrotingen van de lidstaten en de EU. Bonafide bedrijven lijden schade door de oneerlijke concurrentie en EU-burgers ondervinden nadelen doordat minder middelen in openbare diensten kunnen worden geïnvesteerd.

Wat moet met dit initiatief worden bereikt?

De algemene doelstellingen van het initiatief zijn erop gericht de btw-derving voor de lidstaten terug te brengen en zo bij te dragen aan de begrotingsconsolidatie in de EU en het gelijktrekken van het speelveld voor bonafide bedrijven in de EU die schade lijden wegens oneerlijke concurrentie van fraudeurs. De specifieke doelstelling is het verminderen van de btw-fraude in e-commerce door belastingautoriteiten efficiënte en doeltreffende instrumenten aan te reiken om niet-compliance bedrijven op te sporen.

Wat is de meerwaarde van maatregelen op EU-niveau?

De lidstaten beschikken afzonderlijk niet over de middelen om btw-fraude in e-commerce te bestrijden: deze vorm van fraude heeft per definitie een grensoverschrijdende dimensie. De voorschriften voor administratieve samenwerking op het gebied van de btw zijn vastgelegd in Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de btw en daarom moeten nieuwe initiatieven op dit gebied in diezelfde verordening worden ingekaderd.

B. Oplossingen

Welke wetgevende en niet-wetgevende beleidsmaatregelen zijn overwogen? Heeft een bepaalde optie de voorkeur? Waarom?

In de basissituatie (optie 1) treden de EU-lidstaten ieder op hun eigen manier op tegen btw-fraude in de e-commerce: slechts enkele van die lidstaten verzamelen gegevens van online-intermediairs.

In de niet-regelgevingsoptie (optie 2) biedt de Europese Commissie ondersteuning aan belastingautoriteiten bij het ontwikkelen van hun administratieve capaciteit om btw-fraude in de e-commerce te bestrijden, en worden er richtsnoeren gepubliceerd om de samenwerking tussen belastingautoriteiten en betalingsintermediairs te intensiveren.

De regelgevingsoptie (optie 3) houdt een wijziging in van het rechtskader van de EU waarbij betalingsdienstaanbieders voor de btw relevante gegevens aan de belastingautoriteiten doorgeven, en belastingautoriteiten 1) de betalingsgegevens verzamelen en een risicoanalyse uitvoeren om leveranciers op afstand op te sporen die niet aan de btw-verplichtingen voldoen, en 2) deze gegevens uitwisselen of delen met belastingautoriteiten van andere lidstaten. In het kader van de regelgevingsoptie zijn er diverse technische alternatieve oplossingen mogelijk om de belastingautoriteiten de relevante betalingsgegevens te laten uitwisselen of delen. In één oplossing wordt een geautomatiseerde toegang tot de databanken van de andere lidstaten voorgesteld, en in drie andere oplossingen een centraal register voor betalingsgegevens op EU-niveau dat toegankelijk is voor fraudebestrijdingsambtenaren van de lidstaten. De voorkeursoptie is de

regelgevingsoplossing voor een centraal EU-register.

Wie steunt welke optie?

18 belastingautoriteiten (van de 23 respondenten) verkiezen de regelgevingsoptie, en met name het centrale register. De betalingsdienaarsaanbieders (3 van de 3) geven de voorkeur aan de regelgevingsoptie. 38 respondenten van de openbare raadpleging (van de 52) verkiezen de regelgevingsoptie.

C. Effecten van de voorkeursoptie

Wat zijn de voordelen van de voorkeursoptie (indien van toepassing, anders die van de belangrijkste opties)?

De bestrijding van de btw-fraude in e-commerce zal door de hogere btw-inkomsten gunstig zijn voor de begrotingen van de lidstaten en de EU. De hogere btw-inkomsten zijn ook gunstig voor de burgers in de EU, omdat extra overheidsinkomsten in openbare diensten kunnen worden geïnvesteerd. Europese bonafide bedrijven profiteren van een gelijk spelveld. De raadpleging met de belangrijke belanghebbenden leverde helaas niet de nodige kwantitatieve gegevens op.

Wat zijn de kosten van de voorkeursoptie (indien van toepassing, anders die van de belangrijkste opties)?

De betalingsdienaarsaanbieders moeten rekening houden met administratieve lasten en kosten als gevolg van het melden van betalingsgegevens aan belastingautoriteiten. Elke belastingdienst zal te maken krijgen met eenmalige kosten van 7,5 miljoen EUR en jaarlijks terugkerende kosten van 2,9 miljoen EUR. De Europese Commissie zal te maken krijgen met eenmalige kosten van 11,8 miljoen EUR en jaarlijks terugkerende kosten van 4,5 miljoen EUR.

Wat zijn de gevolgen voor bedrijven, kleine, middelgrote en micro-ondernemingen?

De harmonisatie van rapportageverplichtingen zal gunstig zijn voor kleine en middelgrote bedrijven die betalingsdiensten verrichten. Zij hebben anders te maken met verschillende rapportagevoorschriften en -procedures van belastingautoriteiten in de lidstaten. Tot slot zullen kleine en middelgrote ondernemingen in de traditionele economie profiteren van een gelijk spelveld, waarin de belastingautoriteiten van de lidstaten btw-fraudeurs in de e-commerce kunnen opsporen.

Zijn er significante effecten voor de nationale begrotingen en overheden?

Dankzij de betalingsgegevens kunnen belastingautoriteiten aanvullende btw innen die voortkomt uit de strijd tegen btw-fraude in e-commerce. De positieve effecten hiervan op de nationale begrotingen zullen op korte termijn voelbaar zijn.

Zijn er nog andere significante effecten?

De nationale autoriteiten zullen tot op zekere hoogte in overeenstemming met de algemene verordening gegevensbescherming persoonsgegevens verwerken om de btw-fraude in e-commerce te bestrijden.

D. Opvolging

Wanneer wordt dit beleid geëvalueerd?

De Commissie zal toezicht houden op de toepassing van het nieuwe systeem om de betalingsgegevens uit te wisselen via het jaarlijkse verslag van Eurofisc en de jaarlijkse statistieken over inlichtingenuitwisseling die door de lidstaten worden ingediend. Tot slot dient de Commissie vijf jaar na de inwerkingtreding een verslag in bij het Europees parlement en de Raad over de toepassing van het systeem.